

SUPERHELDEN!

Een familievoorstelling

door

MATTES COOLEN

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.
Korte St. Annastraat 19 – 2000 Antwerpen
Tel: 03 366 44 00
E-mail: bestellen@toneelfonds.be
Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SUPERHELDEN!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **MATTES COOLEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2021/0220/014
ISBN 9789038516073

© 2022 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 11 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(11 à 17 spelers, dubbelrollen mogelijk)

Grote rollen

SUPERPAP:

SUPERMAM:

LIVA, SUPERSCHURK:

DIEF:

Middelgrote rollen

DOCHTER ROMY:

PROFESSOR (M/V):

CELESTE:

AGENT(E) 1:

AGENT(E) 2:

Kleine rollen

VRIENDIN LOLA:

ZOON DIRK:

BAAS:

JUWELIER (M/V):

BURGEMEESTER (M/V):

Rollen zonder tekst

BEER:

CAMERAMAN:

KERMISHULP:

EERSTE DEEL

Scène 1: KERMISKAARTJES

(De kerkklok luidt vier uur. Een jong meisje, Romy, loopt vanaf de zijkant het podium op. Ongeveer in het midden blijft ze wachtend staan. Ze heeft het koud, en is eventueel dik gekleed (winterjas, sjaal, muts). Een meisje, Lola, komt vanaf een andere kant richting het speelveld opgelopen (vanaf achter het publiek?)).

LOLA: *(roepend en naderend)* Ah, je bent er al! Ik had niet gedacht dat je er al zal zijn.

ROMY: Hoezo? We hadden toch vier uur afgesproken?

LOLA: Klopt, maar niet iedereen is zo stipt als jij. *(groot knipogend)*

ROMY: *(schouderophalend)* Misschien niet.

LOLA : Grapje, Romy. Ik ben blij dat je er bent. *(geeft Romy een knuffel)*
Is het gelukt? Heb je onze kaartjes gekocht?

ROMY: Jawel. *(toont kaartjes)* Maar...

LOLA: *(onderbreekt)* O, mijn god! We gaan er echt heen! We gaan er echt morgen naar toe! Jij en ik naar de coolste kermis die onze stad ooit gehad heeft. *(springend)* O, mijn god!

ROMY: Ja, inderdaad, maar is dit wel een goed idee?

LOLA: Waarom zal dit geen goed idee zijn?

ROMY: Nou, mijn ouders vinden het vast niet goed.

LOLA: Boeiend. Daar zijn ouders toch voor? Het is hun taak om alles te verbieden wat *(aanhalingstekens met vingers)* ruig is. Dat weet je toch wel?

ROMY: Maar straks gebeurt er iets en dan weten onze ouders niet waar we zijn.

LOLA: Er gaat niks gebeuren. Echt niet. We wonen niet in Amsterdam. In onze stad lopen geen gestoorde gekken rond. Maak je niet druk. Het komt echt wel goed.

ROMY: *(kort aarzelend)* Je hebt gelijk. Ik moet me niet zo druk maken.

LOLA: Dus je bent er morgen?

ROMY: Ik ben er morgen.

LOLA: *(geeft een knuffel)* Tot morgen bij de kermis dan! Toedeloe! *(af)*

ROMY: *(slap nazwaaiend)* Misschien is het beter om niks tegen mijn ouders te zeggen. Ik vertel het morgen wel. Als ik terug ben van de kermis. *(af)*

Scène 2: 1STE EXPERIMENT

(Op het speelveld is een grote knuffelbeer (=een speler) te zien, zittend in een stoel. Voor hem een tafel, gedekt met een pannetje en een roerlepel.)

PROFESSOR: *(beginnend vanuit de coulissen)* Afwasmiddel, water met bubbeltjes en appelciderazijn. *(3x herhalend)* -zet de spullen op tafel- Als het goed is, moet het zo lukken. Dan hoef je niet langer meer in die stoel te zitten, Beer. Dan mag je gaan en staan waar je wilt. Nou ja, zolang het maar binnen is uiteraard. We willen niemand bang maken tenslotte. *(doet ingrediënten in de pan en roert, telt bij het maken van cirkels)* Eén, twee. *(roert andere richting)* Eén, twee. *(weer andere richting, etc.)* Eén, twee. Eén, twee. *(bekijkt mengsel in pan)* Volgens mij is het goed zo. Tijd voor de eerste test. *(pakt waterpistool en vult deze, vuurt af op de beer)* Dat is vreemd, waarom gebeurt er niks? Heb ik een fout gemaakt? Nee, ik heb geen fout gemaakt. Afwasmiddel, water met bubbeltjes en appelciderazijn. Alles zit erin. Toch vergeet ik iets. *(legt nadenkend vinger op voorhoofd)* O, ik weet het al. Zonder een signaal van liefde komt deze beer natuurlijk niet overeen. Ik bedoel, dat vertellen sprookjes. Die prinsessen worden pas wakker met een kus *(tuit lippen, twijfelend over kus op lippen)* Dit is wel een beetje gek. Laat ik eerst een kus op de kop proberen. *(doet het, wacht, tikt beer aan)* Verdorie, waarom gebeurt er niks? *(terug naar tafel, herhaalt de stappen beeldend)*

BEER: *(staat op en tikt bij de professor op de schouder)*

PROFESSOR: *(schrikt, rent weg, verdedigend met roerlepel)* Doe mij niks, Beer!

BEER: *(zwaait vriendelijk, stuurt kusjes)*

PROFESSOR: Het is niet waar. Je beweegt! Je leeft! Het heeft dus toch gewerkt! Mijn experiment is gelukt!

BEER: *(reageert blij)*

PROFESSOR: Dit is geweldig! Als dit al gelukt is, dan moet ik verder met mijn werk! Ik kan zoveel mooie dingen bereiken en doen. Er is geen tijd om te verliezen. *(pakt de spullen van de tafel bijeen + de stoel)*

Beer, jij bent groot en sterk. Wil jij de tafel meenemen?

BEER: *(knikt en gehoorzaamt)*

PROFESSOR: Sterk. Sterk zijn. Mensen die sterk zijn. Misschien moet ik daar iets mee doen.

(beiden af)

Scène 3: OUDERS

(Mam en pap bereiden zich voor op een dansmiddag.)

MAM: Neem jij de radio mee, schat? *(strekt zich uit, doet warming-up)*

PAP: *(draagt een grote radio, kan deze nauwelijks tillen)* Wat is het toch een zwaar ding, zeg.

MAM: Lukt het? Heb je hulp nodig?

PAP: Het lukt wel. Ik ben er bijna. *(zet de radio neer, blaast goed uit van de inspanning)* Gelukt.

MAM: Wat ben je toch fantastisch. *(geeft kus op de wang)*

PAP: Dat weet ik. Daarom ben ik ook hier. Bij jou. Voor onze dansmiddag. Speciaal voor jou. Want ik heb niks anders te doen. *(sarcastisch)* Daarom sta ik te springen.

MAM: Maar je bent me wel dankbaar. Dankzij mij heb je tenminste wat beweging. En met die radio train je jouw armspieren.

ROMY: *(komt binnen, wil gelijk doorlopen)*

PAP: Niet zo snel, jongedame. Volgens mij vergeet je om je lieve ouders te begroeten.

ROMY: *(zucht)* Hoi pap. Hoi mam. Mag ik nu naar mijn kamer?

MAM: Heb je een leuke dag gehad?

ROMY: Nou, school was school. En dat ik nu hier sta, betekent dat ik het overleefd heb. Dus... *(wil weggaan)*

MAM: Vertrek je al? Je mag best met ons meedoen.

PAP: Of in plaats van mij. *(wordt geslagen door mam)* Au! *(wrijft over zere arm)*

ROMY: Met dansen? Natuurlijk niet. *(af)*

MAM: Dan blijven alleen jij en ik over. *(zet de radio aan)*

(Pap en mam dansen op de muziek.)

(Ondertussen speelt op de andere helft van het podium een andere verhaallijn. Zoon Dirk komt met een koptelefoon op zijn hoofd het podium op. Hij beweegt zijn hoofd met de muziek mee.)

LIVA: Hier ben je dus. Ik wil je wat van je vragen. *(wacht op reactie)* Dirk?
(tikt hem aan)

DIRK: *(schrikt)* What the heck. Wat doe je, moeder?

LIVA: Je kon me niet horen, dus ik had weinig keus.

DIRK: Je had ook even kunnen wachten. Je ziet toch dat ik bezig ben?

LIVA: Je bent zogenaamd altijd bezig.

DIRK: Tijd is kostbaar, ja. Wat wil je, moeder?

LIVA: Ik wil je vragen of je straks de was aan de lijn wil hangen, zodat deze kan drogen.

DIRK: En waarom zal ik dat doen? Dat is toch de taak van moeders. Jij dus.

LIVA: Je zal me hiermee erg helpen.

DIRK: No way. Doe lekker zelf maar. Ik verdien vrije tijd.

LIVA: Dirk... niet zo'n toon tegen mij.

DIRK: Moeder, wees eens een goede moeder en laat me met rust. *(af)*

LIVA: *(blijft gekwetst achter)*

(De muziek gaat langzaam uit. De aandacht gaat weer naar de andere helft.)

PAP: *(is buiten adem)* Dat was een pittige training.

MAM: Goed gedaan, schat. Ik ben trots op je.

PAP: Betekent dat dat we voor vandaag klaar zijn?

MAM: Zodra je de radio weer terug op zijn plaats hebt gezet wel. Ik was trouwens vergeten om je te vertellen dat een professor heeft gebeld.

PAP: Een professor?

MAM: Ja, hij wil dat we langskomen.

(beiden af, pap met de zware radio)

LIVA: *(neemt de rinkelende telefoon op)* Hallo, baas. U heeft me nodig? Of ik wil komen? Nu? Ik ben wel vrij.. Oké, ik snap het. Ik kom eraan.

(af)

Scène 4: ACHTERVOLGING

(Een achtervolging vindt plaats. Twee politieagenten proberen een dief te vangen (vanuit achter het publiek starten?))

AGENT 1: Halt! Staan blijven! Dit is de politie!

(De agenten rennen de dief achterna, die op een gegeven moment het podium opklimt en de twee uitlacht.)

DIEF: Jullie krijgen me nooit! Zijn jullie al moe?

AGENT 2: *(wijzend)* Als jij die kant opgaat, ga ik de andere kant op.

(De agenten nemen beiden een andere kant, waardoor de dief in de val zit. De dief geeft zich over.)

AGENT 1: Handen omhoog! Op je knieën! *(slaat de dief in de boeien)*

AGENT 2: Jullie krijgen me nooit? Dacht het wel!

DIEF: Alsjeblieft! Ik ben onschuldig! Ik ben onschuldig!

AGENT 2: Dus je beweert dat je de ketting van 5000 euro niet gestolen hebt?

DIEF: Ketting? Welke ketting? Geen idee waar je het over hebt.

AGENT 1: *(haalt ketting uit jaszak dief)* En wat is dit dan? Dit ziet eruit als een ketting.

DIEF: *(doet alsof)* Hé! Hoe komt die nou daar? Ik heb dat ding nog nooit gezien. Vreemd zeg!

AGENT 2: Daar trappen we niet in. Je houdt ons niet voor de gek.

DIEF: Oké, oké, het spijt me. Het spijt me zo! Alsjeblieft, ik wil de gevangenis niet in! Het is zo eng daar! Wat als de monsters mijn cel binnenkomen? Dan kan ik niet weg, omdat de deur op slot is!

AGENT 2: Dat is ook de bedoeling van een gevangenis. De deuren moeten op slot zijn.

DIEF: Nee, alsjeblieft! Ik wil naar mijn mama! Waar is mijn mama?

AGENT 1: Oké, genoeg, laten we dit afhandelen. Kom mee, kleine jongen. *(trekt de dief omhoog en duwt hem vooruit)*

(Allen af.)

Scène 5: BELANGRIJKE DAG

(De werkplek van de plaatselijke krant.)

BAAS: Fijn dat je er bent, Celeste. Vandaag is het een belangrijke dag. Niet zomaar een dag, maar een dag van herinnering. Heb je er zin in?

CELESTE: Ik weet het niet. Heb ik er zin in?

BAAS: Ik wil dat je er zin in hebt, want het is dus een belangrijke dag.

LIVA: *(komt binnen)* U wilde me spreken, baas?

BAAS: Wilde ik dat? *(kijkt Celeste aan, die haar schouders ophaalt)*

LIVA: U had me gebeld met de vraag of ik wilde komen. Daarom ben ik hier.

BAAS: *(herinnert het zich)* Dat klopt, je hebt gelijk. Kom verder!

LIVA: Zal ik de deur dichtdoen?

BAAS: Ja, doe maar dicht. *(Liva gehoorzaamt)* Nee, laat toch maar open. *(Liva gehoorzaamt)* Nee, doe toch maar dicht. Je weet maar nooit wie meeluisteren. *(lacht erom)* Maar goed, waar was ik gebleven?

CELESTE: U zei dat het een dag van herinnering gaat worden. Een belangrijke dag.

BAAS: Dat zei ik inderdaad. Ik heb namelijk goed nieuws voor jullie beiden. Het gaat om een promotie. Jullie zijn mijn favoriete werkneemsters. Dat verdient een beloning. En daarom, Celeste, geef ik jou een promotie.

CELESTE: Wat geweldig! Bedankt, baas!

BAAS: Nee, jij bedankt. Voor je inzet. Van mij is het alleen maar goed dat ik je heb aangenomen. Ik heb een traktatie. In de koelkast ligt een taart, want iets vieren zonder taart, zal een gemis zijn. Ga ervan genieten, Celeste.

CELESTE: Dat ga ik doen! *(af)*

LIVA: *(staat er bedroefd bij)* Ben ik hier ook voor een beloning? U zei dat ik tot de favoriete werkneemsters behoor?

BAAS: Zei ik dat? Nou, je werk wordt in ieder geval enorm gewaardeerd.

LIVA: Waarom ben ik dan hier, baas?

BAAS: Ik heb een belangrijke taak voor je. Ik wil dat je de professor gaat interviewen. Hij is vast iets van plan. Ik voel het. Maak een verslag van zijn bezigheden en breng dat naar mij.

LIVA: Oké.. Ik zal mijn best doen.

BAAS: Prima, dan is het nu tijd voor taart. Ga jij alvast je interview voorbereiden? We hebben niet genoeg taart voor iedereen. *(af)*
(Liva bedroefd af)

Scène 6: 2DE EXPERIMENT

(De professor test zijn product op de uitgenodigde proefpersonen.)

PROFESSOR: En dan zijn we nu op de plek waar ik wil dat jullie zijn. En ik dan. Hier begint de magie. Mijn laboratorium. Stap binnen.

PAP: *(rondkijkend)* Wat een mooie werkplaats. Niet zo goedkoop ook.

MAM: Is dit helemaal van u, professor? Of werken hier nog andere mensen?

PROFESSOR: Geen andere mensen. Zolang ik mijn best blijf doen en af en toe een geslaagd experiment heb, behoort deze plek tot mijn bezit.
(gebarend naar Liva) Alstublieft mevrouw, treed verder.

LIVA: *(aarzelend)* Ik wilde eigenlijk alleen enkele vragen stellen en dan vertrekken. Als u dat niet erg vindt.

PROFESSOR: U mag later vragen stellen. Straks. Na afloop. Eerst mijn experiment. *(zet de stoelen naast elkaar neer)*

PAP: U had het net over geslaagde experimenten. Heeft u deze vaak?

PROFESSOR: Ik ben een doorzetter, meneer. Ik stop pas als iets gelukt is. Ik kan u met trots vertellen dat ik toevallig gisteren nog een geslaagd experiment had.

MAM: Wat fijn voor u, professor. Mogen wij weten wat u bereikt hebt?

PROFESSOR: Nu niet. Alstublieft, ik wil verder doen. *(gebaart naar stoelen)* Neem plaats, neem plaats, allen.
(het drietal gaat zitten)

Zorg ervoor dat uw voeten plat op de grond staan, uw benen gebogen in een hoek van negentig graden staan, uw rug de leuning raakt, uw schouders ontspannen zijn en uw hoofd rechtop staat.

(Het drietal voert de instructies uit. Ondertussen komt Beer het podium op met bekers en gaat achter hen staan. Hij staat een tijd als standbeeld.)

MAM: Het is toch wel helemaal veilig? Weet u zeker dat er niks ernstig gaat gebeuren?

PAP: Dat wil ik ook graag weten.

PROFESSOR: Helemaal zeker is een mens nooit. Bij een weerbericht kunnen ze ook nooit honderd procent zeggen of het gaat regenen. Maar om u gerust te stellen, ik weet vrij zeker dat u er goed vanaf komt.

PAP: Dat geeft enigszins wat geruststelling.

LIVA: Heeft u me hier echt nodig, professor? Ik wil wel buiten wachten. Of ik kom een andere keer terug. Die vragen hebben geen haast. (*wil opstaan*)

PROFESSOR: Blijf gerust zitten, want ik heb u nodig. Een experiment moet altijd getest worden bij een oneven aantal. Anders zijn de gegevens niet concreet genoeg. Drie is dus een beter getal dan twee.

LIVA: (*knikt aarzelend, gaat weer zitten*) Oké. Jammer.

PROFESSOR: (*pakt bekertjes van Beer aan*) Dan gaan we nu beginnen.

MAM: (*kijkt nieuwsgierig achterom, schrikt*) Lieve hemel. Ik schrok van die grote beer.

PAP: (*kijkt ook*) Een beer? Hoe komt die daar? Die stond er net toch niet? Of word ik nou gek?

PROFESSOR: U wordt niet gek. De beer kan zelfstandig bewegen. Ik heb hem gevraagd om te helpen.

PAP: U bedoelt dat de beer een robot is?

PROFESSOR: Misschien. Voor u vast wel. Dat leg ik later wel uit. Genoeg gekletst. Ga weer zitten zoals ik eerder van u gevraagd heb. (*geeft de bekertjes aan het drietal*) Drink dit op.

(*Het drietal gehoorzaamt, Beer maakt achter hen rare bewegingen.*)

MAM: Raar smaakje. Gelukkig niet vies.

PAP: Wat gaat er nu gebeuren, professor?

PROFESSOR: Nu is het afwachten. Het zal kunnen dat jullie in de komende tijd veranderingen gaan opmerken. En als dat goed gaat, zoals ik gehoopt had, zal de wereld binnenkort heel blij met jullie zijn. (*korte pauze*) En met mij.

LIVA: Dus we zijn klaar? Mogen we gaan?

PROFESSOR: We zijn klaar. Alvast bedankt voor uw bijdrage. Houd me op de hoogte bij bijzonderheden.

(*Pap en mam geven de professor een hand en vertrekken.*)

LIVA: ik kom later wel terug. Voor de vragen. (*af*)

PROFESSOR: Dat hebben we goed gedaan, Beer. (*Beer toont spierbal*)

Een beresterk experiment inderdaad. Kom mee, dan gaan we broodjes smeren.

(beiden af)

Scène 7: IN DE CEL

(De dief wordt door Agent 1 naar de cel gebracht. Deze duwt hem erin en sluit de deur.)

DIEF : Is dit voortaan mijn huis? Cool. Het is dan wel klein en vierkant en kaal, maar met wat inrichting en decoratie kan het iets worden. Je weet wel, bloemetjes, kleurrijke tekeningen en kerstlichtjes. Kan ik bij jou bestellen?

AGENT 1: Zie ik eruit als iemand die dat voor je doet?

DIEF: *(bekijkt hem goed)* Nog niet, maar met een vriendelijke glimlach kom je al heel ver.

AGENT 1: Houd toch je mond, dief.

DIEF: Maar waarom? Het is veel gezelliger zo. We kunnen alleen een gesprek voeren als jij praat en als ik praat.

AGENT 1: Daar zal het dus misgaan, want ik doe niet mee. Het lijkt erop dat je eenzaam gaat worden.

DIEF: Dat geloof ik niet. Binnenkort word ik gered.

AGENT 1: Je wordt gered? Door wie? Door de prinses op het witte paard? Succes daarmee.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze